

РЕШЕНИЕ

№ 2416

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 103 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ

при участието на секретаря ДАРИНКА Н. ЦАНЕВА
като разглежда докладваното от ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ Административно
наказателно дело № 20221110205208 по описа за 2022 година

при участието на секретаря *Даринка Цанева*, като разглежда докладваното от съдията **н. а. х. дело № 5208** по описа за **2022 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58d – чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Д. Г. И. представител на фирма „xxx, ЕИК 130752287, срещу Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 5011889, издаден от СДВР - МВР, с който на жалбоподателя Д. Г. И. като представител на „xxxx“ ООД на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 400 /четиристотин/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата от Д. Г. И., като представител на „xxx се релевират доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон при издаването на електронния фиш. Твърди се, че има разминаване между заснетото с автоматизирано техническо средство № 11743F0 и електронния фиш за налагане на глоба. Претендира се за цялостна отмяна на издадения електронен фиш.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят Д. Г. И., редовно уведомен, не се явява, като същият се представлява се от адв. Николай Занков от САК, редовно упълномощен. Последният поддържа жалбата и в допълнение сочи, че електронният фиш не е връчен в разумен срок, с което се нарушава правото на защита. Моли за

отмяна на електронния фиш и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна – СДВР, редовно призована, се представлява от юрк. Деляна И.а, редовно упълномощена. Същата изразява становище, че счита твърденията в жалбата за несъстоятелни, тъй като и във връчения електронен фиш и в снимковия материал е посочено мястото на извършване на нарушението – Ботевградско шосе. Моли съдът да вземе предвид събраните писмени доказателства, които безспорно доказват извършването на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Претендира за юрисконсултско възнаграждение, както и за прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че надвишава определения в чл. 18, ал. 4 минимум, предвиден в Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.09.2017 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология, под № 17.09.5126 била вписана преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 със срок на валидност до 07.09.2027 г. Автоматизираното техническо средство ARH CAM S1 с фабричен номер 11743f0 било преминало изследване на техническа годност на дата 08.03.2021 г. със срок на годност една година, за което бил съставен и протокол от проверка № 10-С-ИСИС/08.03.2021 г.

На 17.06.2021 г. в 11:10 часа в гр. София, по бул. „Ботевградско шосе“ до представителство „Пежо“, с посока на движение от Околовръстен път към ул. „Кривински път“, се движело моторно превозно средство – лек автомобил марка „Ауди“, модел „СК7“, с рег. № СВ 6996 НК, собственост на „xxxx“ ООД. На бул. „Ботевградско шосе“ до представителство „Пежо“ горепосочената мобилна система за видеоконтрол ARH CAM S1 с фабричен номер 11743f0 заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 82 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км./ч. - 85 км./ч.), при ограничение на скоростта от 50 км./ч., валидно за населено място. Системата за видеоконтрол била временно разположена на пътен участък от бул. „Ботевградско шосе“ № 326, до представителство „Пежо“, за което бил съставен протокол.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка в Централна база КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговият собственик – „xxx“, представлявано от Д. Г. И.. С оглед на това бил издаден процесният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 5011889, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на жалбоподателя Д. Г. И. в качеството му на законен представител на „xxx“ е наложено

административно наказание „Глоба“ в размер на 400/четиристотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 50 км./ч. за населено място, а установената скорост на автомобила - 82 км./ч. (след приспадане на максимално допустимата грешка на системата от 3 км./ч. при засичане на скорост на движение до 100 км./ч.), т. е. допуснато било превишаване на разрешената скорост с 32 км./ч.

В указания в електронния фиш 14-дневен срок наказаното лице /представителят на търговското дружество/ не депозирал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП и не посочил друго лице, което да е управлявало горепосочения лек автомобил на процесните дата и час.

Горната фактическа обстановка се установява от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5011889, справка за собствеността на автомобила, Заповед №8121з-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, протокол от проверка № 10-С-ИСИС/08.03.2021 г., удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126, протокол за използване на АТСС, разпечатка от АИС - АНД, ежедневна форма на отчет, както и вещественото доказателствено средство - снимков материал от АТСС.

Съдът възприема в цялост приобщените по делото доказателства, тъй като същите са логични, последователни, съответни и не се опровергават при преценката им, както поотделно, така и в тяхната съвкупност.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения в чл. 189, ал. 8 от ЗДвП срок от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна** по следните съображения:

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с електронен фиш, като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания.

В настоящото производство съдът следва да провери законността на обжалвания електронен фиш, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че електронният фиш отговаря на изискванията на закона, установяващи вида на данните, които следва да бъдат вписани в него, и съответства на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец.

Обжалваният електронен фиш е издаден от компетентната териториална структура на Министерството на вътрешните работи. Съгласно

разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗМВР областните дирекции на МВР са основни структури на МВР и като такива притежават съответната териториална компетентност за издаване на електронни фишове съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Предвид мястото на извършване на нарушението - гр. София, компетентността за издаване на електронен фиш в процесния случай принадлежи на СДВР.

С оглед спецификите на електронния фиш, към същия не са приложими изискванията на чл. 57 от ЗАНН, а специалните такива по чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. Съгласно посочената правна норма електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в атакувания електронен фиш - мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е максимално разрешената скорост на движение, както и установената скорост, с която се е движило процесното МПС, след отчитане на възможната грешка от техническото средство. От съдържанието на електронния фиш се извежда, че собственик на превозното средство е „xxx, доколкото е изрично отбелязано, че жалбоподателят е санкциониран в качеството на законен представител на дружеството. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не поставя изискване за посочване на конкретното физическо лице, което е издало електронния фиш и датата на издаването му. Нормативно закрепеното изискване е за посочване на териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, които обстоятелства безспорно се съдържат в обжалвания електронен фиш. Цитираната разпоредба също така не поставя изискване за посочване на типа на автоматизираното техническо средство или система, поради което и липсата на такова отбелязване в електронния фиш не представлява нарушение на процесуалните правила.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство /без да се конкретизира стационарно или мобилно/, за да се избегне човешка намеса и субективният човешки фактор при установяване на нарушението. Поради автоматизирания процес по издаване на електронния фиш в него не участват двете страни, характерни за първата фаза на административнонаказателното производство, уредено в

ЗАНН.

С измененията на ЗДвП, обнародвани в ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС доводи относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е добавен терминът „автоматизирано“ техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП автоматизираните технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес, т. е. контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В случая в съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, административнонаказващият орган е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото.

В разглеждания случай нарушението е установено и заснето с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, с поставен знак за одобрен тип № 5126 и с фабричен номер 11743f0. От приложените по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 и протокол от проверка № 10-С-ИСИС/08.03.2021 г. се установява, че използваното на 17.06.2021 г. АТСС е одобрен тип със срок на валидност до 07.09.2027 г., както и че е преминало последваща метрологична проверка, при която е установено съответствие с одобрения тип и същото е било годно за експлоатация до 08.03.2022 г., както и към датата на установяване на нарушението. Измерването, регистрирането и записът на нарушенията посредством горепосочената мобилна система за видеоконтрол се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за

скоростта на този участък. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, а именно - техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

Видно от представената фотоснимка, измерената скорост на движение на автомобила е била 85 км./ч., в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 км./ч., поради което правилно в електронния фиш е отразена скорост от 82 км./ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът констатира, че при издаване на електронния фиш е съобразен т. нар. „толеранс“, като инкриминираната скорост е намалена на 82 км./ч., т. е. отчетено е превишаване от 32 км./ч., което обстоятелство се явява в полза на нарушителя и именно за това превишаване същият е бил санкциониран.

От анализа на доказателствените източници се достига до недвусмислен извод, че на посочената в електронния фиш дата, час и място с АТСС - преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, с фабричен номер 11743 f0 било заснето движение на процесния лек автомобил марка лек автомобил марка „xxx“ със скорост от 85 км./ч. (преди отчитане на толеранс от 3 км./ч.) при ограничение от 50 км./ч., валидно за населено място, с което съдът намира, че от обективна страна е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Установеното превишаване на максимално разрешената скорост след приспадане на възможната грешка е с 32 км./ч.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. От приложената по делото справка за собствеността на автомобила, с който е било извършено нарушението, е видно, че същият е собственост на „xxx“, чийто законен представител е жалбоподателят Д. Г. И.. Доколкото в конкретния случай по делото липсват данни жалбоподателят да се е възползвал от възможността да подаде в законоустановения 14-дневен срок декларация, посредством която да посочи, че друго лице е управлявало автомобила в процесния ден и час (с оглед нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, разяснена в самия електронен фиш), настоящият съдебен състав счита, че в случая правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Д. Г. И. в качеството му на законен представител на юридическото лице собственик на процесното МПС.

От субективна страна нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е реализирано при пряк умисъл.

С оглед на изложеното съдът счита, че законосъобразно е била

ангажирана отговорността на жалбоподателя Д. Г. И. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е предвидено при констатирано превишаване на максимално допустимата скорост за движение от 31 до 40 км./ч. в населено място – административно наказание „глоба“ в размер на 400 /четиристотин/ лева. На жалбоподателя Д. Г. И. е наложено точно такова наказание, което е в абсолютно определен размер, поради което не подлежи на редуциране /арг. от чл. 27, ал. 5 от ЗАНН/.

Нарушенията, свързани с управлението на МПС с превишена скорост, застрашават в значителна степен обществените отношения, обект на защита от ЗДвП, тъй като създават опасност от настъпването на вредни последици – настъпване на ПТП, увреждане живота, здравето и имуществото на останалите участници в движението по пътищата. Ето защо в разглеждания казус не е налице „маловажен случай“ на административно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният електронен фиш е правилен и законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

По въпроса за разноските по делото и с оглед неговия изход, съдът намира, че претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна СДВР - юрисконсулт Деляна И.а за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна, като същото, с оглед фактическата и правна сложност на делото, съдът определя в размер на 80 лева на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, която сума жалбоподателят Д. Г. И. следва да бъде осъден да заплати на СДВР.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 5011889, издаден от СДВР - МВР, с който на Д. Г. И. - представител на „xxxx“ ООД на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 400 /четиристотин/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Д. Г. И., ЕГН ***** – представител на „xxx“, ЕИК 130752287 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд -

София град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____